

χαλίκι

χαλίκι, το, ουσ. [<μσν. χαλίκιν <σπάνιο χαλίκιον, υποκορ. του αρχ. ουσ. χάλιξ], το χαλίκι· λόγος βλακώδης, κουβέντα ανόητη και συνήθως στον πλ. **τα χαλίκια**. Υποκορ. **χαλικάκι, το**·

- *πετάει χαλίκια*, λέει ανοησίες, βλακείες: «κάθε φορά που ανοίγει το στόμα του, πετάει χαλίκια».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας